

“Ens cal treballar per assolir la unitat”

acció

L'alcalde de Palafrugell reclama a totes les forces independentistes treballar per assolir la unitat i nega que ERC sigui un obstacle

Iniciant el seu segon mandat, defensa el treball que s'ha fet al municipi amb el pla de barris

El moviment en contra de l'Estat es va donar perquè no escoltava el poble de Catalunya, va ser pacífic, i això els va doldre molt

La posició d'ERC sempre ha estat la mateixa: estem d'acord a anar junts en les eleccions, però amb la CUP també a dins

A Palafrugell ha estat clau el pla de barris. Defenso que en calen més per anar a actuar en sectors encara molt necessitats

L'alcalde de Palafrugell, Josep Piferrer (ERC), que inicia un segon mandat, destaca la necessitat de treballar per aconseguir la unitat del moviment independentista a Catalunya. En aquest sentit, i des de Palafrugell, una de les poblacions de referència de la Costa Brava, valora que l'Assemblea Nacional Catalana hauria de ser, en aquests moments, l'instrument per aconseguir asseure totes les parts en una taula per arribar a aquesta unitat. Pel que fa a les conseqüències del procés, Piferrer critica la dura repressió del govern de l'Estat, el qual, diu, ha apostat per la manipulació i la instrumentalització del poder judicial per anar contra la voluntat d'una immensa majoria de catalans, i reclama a Junts per Catalunya que funcioni com un partit. En clau municipal, Piferrer destaca el pla de barris, que ha permès cosir urbanísticament amb la resta de la població sectors molt degradats, i fixa com un dels grans reptes de Palafrugell continuar abordant la integració de la immigració.

ERC torna a tenir l'alcaldia a Palafrugell, gràcies a un pacte, després que la llista més votada fos la del PSC. Amb aquest segon mandat ja caminant i amb els reptes que, segur, té la població, ens aturem per parlar de Catalunya. Com veu el moment actual?

La situació és complicada, molt complicada. És cert que Palafrugell és un referent en molts temes; un d'aquests podria ser, i en el marc de la situació política actual, el resultat electoral de les municipals molt semblant al que s'ha donat a la resta de municipis catalans. És a dir, una majoria clarament independentista, a banda que la llista més votada sigui una altra, però on la suma és clara i dona una majoria independentista. Estem, i des de Palafrugell també, vivint, doncs, el moment més complicat que s'ha viscut al país des de 1975 cap aquí. Si bé és cert que, i pel que fa a la lluita antifranquista, no podem dir que Palafrugell fos un referent, com tants altres municipis.

Una situació complicada que ve, en bona part, en haver topat amb la dura legalitat.

Ara mateix tenir al davant un estat en contra vol dir que aquest fa servir els seus aparells o instruments per atacar la voluntat dels catalans. I com ho fan? Miri, ara la repressió o un cop d'estat no es fa militarment; li poso com a exemple el que ha passat darrerament a Turquia, Rússia o entre Hong Kong i la Xina. Estem parlant de

països que es volen posar l'etiqueta de democràtics. Ara s'utilitzen els mitjans de comunicació i el poder judicial. Amb aquestes dues eines, no els calen els militars.

Vostè està parlant de manipulació per part de l'Estat?

L'Estat espanyol va fer aquesta manipulació. Primer va crear una pressió mediàtica molt gran, que hi és, en contra de tot el que és Catalunya; varen començar ja amb l'Estatut i llavors s'ha anat manifestant cada vegada que hi ha hagut una majoria de catalans que han opinat. I com s'ha fet en totes les revoltes pacífiques, a Catalunya es va fer un pas democràtic més per sobre de la llei. I això va passar perquè ningú ens feia cas. Vull recordar que el Parlament de Catalunya va prendre una decisió democràtica; no lligada amb la normativa vigent espanyola, però en què l'acord reflectia quina era la voluntat del Parlament, el qual tenia la legitimitat del poble de Catalunya. No només ho vàrem aprovar, sinó que ens vàrem atrevir a posar-ho a la pràctica. L'Estat no ho accepta i posa en marxa tota la seva maquinària. Una acció injusta. Jo no he vist una acció judicial que hagi tingut en contra totes les veus també judicials que ho han criticat, com ara agrupacions judicials. Amb exmembres del Tribunal Suprem criticant aquestes accions, a més d'altres països europeus.

Va ser un toc d'atenció a l'Estat?

Sí, però sempre es va fer amb aquesta legitimitat democràtica, que és el que topa amb una llei superior, com sempre hi han topat totes les revoltes pacífiques. Moltes lleis s'han modificat precisament perquè s'hi ha anat en contra, com ara aquelles que fan referència a la tendència sexual de cada persona, per posar només un exemple.

Si parlem d'unitat, de la unitat de l'independentisme, està arrelant la idea que és ERC que diu no, que hi posa pals. Què en pensa?

Hi ha un moviment popular, bastant majoritari, que reclama no ja només unitat, sinó que tots anem a les eleccions junts. Ara li parlaré com a home de partit, la posició d'ERC sempre ha estat la mateixa: estem d'acord a anar junts, però també amb la CUP. Sempre surt a molts mitjans de comunicació que és ERC que diu que no i això no és veritat. ERC posa una condició i aquesta és que hi sigui la CUP.

Per què no hi ha unitat?

No hi ha sigut mai, la unitat! Un altre argument a tenir en compte és si anar junts a les eleccions garanteix tenir majoria. A tots ens dol que Ciutadans sigui el partit més votat al Parlament de Catalunya. Però el que més em doldria seria que el primer partit fos una unió dels independentistes però que la majoria fos constitucionalista, més els del mig, els de Podem, que no volen ser comptabilitzats ni amb un costat ni amb l'altre. Ara mateix els diputats independentistes són majoria amb relació als constitucionalistes més els de Podem o comuns.

I les accions de govern?

Aquí faré una defensa del partit. Nosaltres tenim un partit, ERC, totalment cohesionat. Funciona com un partit, en què el seu president, Oriol Junqueras, ara a la presó, dona directrius. Les decisions es prenen en un consell nacional, com ara la votació que es va acordar a Madrid sobre la fallida investidura de Pedro Sánchez. El nostre discurs és cohesionat, el fan Gabriel Rufián, Pere Aragonès, Joan Tardà, Roger Torrent o jo mateix. És un discurs treballat que es pren conjuntament com a partit i té en compte què diuen les bases. Amb l'anomalia que tenim els dos caps a la presó. Els partits funcionen així. Hi ha altres partits que no ho fan així. Si els dos partits majoritaris, ERC i Junts per Catalunya, s'han de posar d'acord, cal que l'estructura dels seus partits estigui d'acord. A un d'aquests dos partits, Junts per Catalunya, li costa molt prendre decisions i molt més encara

prendre decisions conjuntes. I al costat hi ha la CUP, que ara fa unes setmanes va fer un replantejament sobre quina ha de ser la seva posició.

Catalunya necessita aquesta unitat?

Per descomptat, però a més, l'Assemblea Nacional Catalana, que hauria d'intentar rebaixar la tensió i mirar d'asseure tothom en una taula per parlar, no fa aquest paper. En vista d'aquesta deriva de posicions conjuntes entre ERC, JuntsxCat i la CUP, l'ANC fa com una espècie de contrapoder. D'aquí la importància de la unitat. Ens cal.

Hem parlat de país, però ara toca parlar des d'on es fa un país gran, els municipis. Palafrugell ha treballat per la cohesió social i un prova és el pla de barris. Estem davant un projecte que també és una estructura de país?

Sí, rotundament. Ho vaig demanar durant l'acte de tancament del pla de barris a la Generalitat perquè, i ho vaig dir, "no en tenim prou, de plans de barri". Palafrugell en necessita més perquè tenim altres barris que també requereixen la nostra atenció. És com el vaixell de l'educació: no es pot canviar el rumb de cop, però sí que hem reconnectat aquests barris, com ara la Sauleda, amb la població. Hi ha també un altre element clau, més enllà del projecte urbanístic, que és el de les accions socials que l'han acompanyat i que l'acompanyen, les quals ja estem exportant a altres zones del nostre municipi. Estic parlant d'educadors de carrer o mediació, que va ser un projecte pilot que ara hem exportat a tot el municipi. Nosaltres hem de continuar amb aquesta anella, que seguiria amb els pisos Aniversari, al final del carrer Ample, que també era en el pla de barris, on ens cal més transformació urbanística. Caldria arribar a la cooperativa Sant Marí o al carrer García Lorca, on segurament caldria fer una acció encara més contundent. De tota manera, no n'hi ha prou només amb la intervenció urbanística, que és molt important, aquesta ha d'anar acompanyada d'aquestes accions socials que li comentava.

Quins són els grans reptes que haurà d'abordar Palafrugell?

Un dels grans, i si parlem d'urbanisme, seria donar continuïtat al pla de barris per dignificar-los i sempre lligat a l'acció social. El segon seria la immigració. Palafrugell és un municipi que té un índex d'immigració determinat, és el que és. Ni alt ni baix. La integració de tota aquesta gent és essencial. La immigració andalusa, que va tenir lloc el segle passat, es va dur a terme amb uns anys i sense polítiques en aquest sentit. I podem estar molt orgullosos de com es va fer. Penso que es va fer força bé. Fer-ho amb aquesta nova comunitat, especialment la marroquina, si es vol fer de manera natural serà més difícil, perquè la cultura és diferent. L'escola hi té molt a veure. Ara ja estem educant alumnes els pares dels quals, si no al cent per cent una bona part, s'han format a les nostres escoles. Això ja transforma. Però s'ha de tenir en compte una dada gràfica: ara tindríem més analfabets amb relació als immigrants que vàrem tenir als anys seixanta del segle passat.

Aquest argument és sorprenent.

Analfabets totals i funcionals. Per què? Perquè molts d'aquests pares no han anat mai a l'escola. No estic parlant de problemes, estic parlant de realitats. El que ens ha de fer pensar més, i això és important, és que algunes d'aquests famílies no tenen el que diríem cultura educativa. És a dir, traslladar als fills la importància dels estudis. No ens hem de posar les mans al cap, sinó que hem de treballar. I aquesta és una funció que hem de fer, i fem, nosaltres. Cal tenir molt clar que moltes d'aquestes persones van deixar els seus països per venir aquí perquè els dèiem que aquí hi havia molta feina. Ningú marxa de casa seva si hi està bé. Som nosaltres els qui els vàrem fer venir. Nosaltres, el primer món, hem anat a aquests països a enriquir-nos, no a transformar-los, no a fer que tinguessin un nivell de vida com el nostre. El problema de la immigració és també tenir clar que s'ha d'invertir en aquests països per millorar la qualitat de vida i no només anar-hi a fer vacunacions o, com he dit,

només a enriquir-se.

Publicat a:

-El Punt Avui. Girona 12-08-2019, Pàgina 10

-El Punt Avui. Nacional 12-08-2019, Pàgina 10

Font del document:

<http://www.elpuntavui.cat/politica/article/17-politica/1649561-ens-cal-treballar-per-assolir-la-unitat.html>